Ч. 264. Пятниця 21 падолиста (4 грудня) 1903. Рік XIII.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Тіша а угорска опозиция. — З далекого всходу. — Справа Гумбертів перед парляментарною комісиєю).

На жадане Чехів відчитувано на вчерашнім засіданю дословно всї внесеня і інтерпеляциї, а відчитуванє потягнуло ся аж до години чверть на 4. Відтак подав президент палати до відомости, що розпочинає ся дискусия над пильними внесенями, передовсїм же над пильним внесенем п. Дворжака в справі знесеня §. 14 основних законів. Пос. Ґрос і Ґец спротивили ся тому і просили, щоби не читати сего внесеня, позаяк на порядку дневнім палати стоїть внесенє в тім самім предметї. Президент однакож дав голос Дворжакови і той мотивував своє внесенє в справі знесеня §. 14 доказуючи, що дотеперішна господарка при помочи того параґрафу не може дальше тревати, а переведене угоди при помочи того параґрафу противилось би законови з 1867 р. Правительство має обовязок дати можність залагодити сю справу хочби навіть коштом свого єствованя. — Президент палати хотів в сїм місци перервати засїданє, але палата на внесенє посла Штайнвендера постановила радити дальше. П. Бакса промавляв на переміну то по нїмецки то по чески і заявив ся за внесенем §. 14, зазначуючи, що Чехи зроблять все, що лиш будуть могли, щоби теперішну конституцию довести до упадку. Бакса промавляв до години три чверти на 8. Під конець засїданя поставив пос. Романчук пильне внесенє в справі вибору комісиї з 37 членів для виготовленя закона язикового, народностного, закона о ординациї виборчій, закона о трибуналах виборчих і о зміні реґуляміну палати. Пос. др. Елленбоґен поставив пильне внесенє в справі вибору комісиї з 46 членів для виготовленя нової конституциї, опертої на загальнім голосованю і автономії народній.

На вчерашнім засїданю угорскої палати послів опозиция вела дальше технїчну обструкцию, ставлячи формальні внесеня і жадаючи поіменних голосовань. — Підчас дискусиї забрав голос ґр. Тіша і зазначив, що правительство поправді повинно бути вдячне опозициї за то, що она так компромітує ся і стремить до утрати впливу і довіря в народі. Але опозиция віддає також велику прислугу тим, котрі хотять переконати публичне мнїнє, що скоро відносини на Угорщинї будуть і дальше так поступати, як доси, то Угорщину стрітить така сама судьба як Польщу. — Пос. Уґрон запротестував остро против такого даваня науки, а Тіша відповів єму на то, що лиш сконстатував факт, а коли єго слова діткнули опозицию, то не єго в тім вина. — По шести поіменних голосованях ухвалено наконець протокол з попередного засїданя. Перед приступленем до порядку дневного інтерпельовано ще кількох послів в справі заказу студентских зборів з табору опозицийного. Тіша сказав на то, що то стало ся на просьбу ректора і заявив, що в нїякій державі молодїж не повинна мішати ся до полїтики; нехай старші єї ведуть. Вечером о пів до 8-ої закрито засїданє.

Мимо всяких заперечень відносини на далекім всходї заостряють ся що раз більше, хоч знов і не дійшли до такого стану, в якім представляють їх анґлійскі ґазети. То єсть лиш правда, що Росия хоче конче виробити собі вплив в Кореї і виперти з відтам Японців, але поки що не має ще відваги виступити против них рішучо. Ґен. Алексїєв мав сказати, що коби мав три доки в Порт Артурі а два в Дальнім, то не надумував би ся анї хвилї зачепити японьску фльоту, але серед теперішних обставин то річ неможлива побити Японців зараз при першій зачіпці. З другими разом Японці знищили би російску фльоту. — З Льондону доносять, що хіньский ґенерал Ма дістав приказ покликати 20 баталїонів для оборони Монґолії і Манджуриї. Ґен. Ма заявив, що на случай вій

---

20)

БОСНА і ГЕРЦЕГОВИНА

(Після Прайндльсберґер.-Мр., др. Вальтера Реннера, Делї і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Коло села Заваля на захід від Поповополя знаходить ся величезна печера, звана „Ветреніца“ так дивна і красна, що оплатить ся їхати хочби й здалека, щоби єї побачити. Бувший ігумен монастиря в Завалю, о. Мігайлович, так єї описує:

Гора, в котрій знаходить ся Ветреніца, називає ся Ґрадац і творить конець гір Клїсура і Брековец, що належать до найвисших, котрі окружають долину Поповополє. Она лежить у висоті яких 40 метрів понад Поповополем і вода, що зимою заливає долину, не підходить нїколи аж до печери. Вхід до неї єсть від півночи. Перед печерою суть розвалини якоїсь хати, котра після місцевого оповіданя належала до воєводи і попа Стефана. Повисше входу до печери стоїть ще нинї кілька стїн так, що вхід знаходить ся посеред тих розвалин. Коли станути при входї до Ветреніци, то чути як із середини печери віє сильний студений вітер. Чим теплїйше на дворі, тим сильнїйший віє вітер з печери. В зимі перестає вітер дути з печери або иноді дїє ся на відворот: студений воздух з надворку входить з великою силою до середини і так робить вітер, що дує в печеру. Перед входом до печери знаходять ся витесані в скалї фіґури, представлячі людий на конях і пішки.

Вхід до печери єсть на 1 метер високий і так само широкий, а на 4 метри довгий. Коли ним всунути ся до середини, можна вже випростувати ся і засьвітити лїхтарию; скорше не можна того зробити, бо вітер гасить сьвітло. За входом стає вже печера 2 метри висока і 7 метрів широка і звідси іде ся дальше аж до т. зв. „Капії“ (брами) високої на 3 а широкої на 2 метри, котра виглядає так, як би єї хтось штучно витесав в скалї. Уйшовши так від входу аж до сеї першої брами 35 метрів, іде ся дальше ще 15 метрів, але вже трохи в гору і приходить ся до другої великої брами, через котру входить ся на просторе місце зване „Раскраніца“ (роздороже). Тут видко вже слїди, що в печері жили колись люди. На ліво звідси тягне ся Ветреніца на всхід, а на право в полуднево - західну сторону іде ся 50 метрів довгою печерою, в котрій знаходять ся місця звані „Жорна“, „Бубань“ (бубен) і „Млин“. Коли пустити ся в сю сторону, то уйшовши яких 15 кроків, чути якийсь такий шум, мов би хтось молов на жорнах. А то, бачите, на лївім боцї сеї части печери єсть в скалї мала щілина, котрою воздух виходить з печери на двір і робить той шум, від котрого пішла й назва сеї части. Коли уйти ще 30 метрів дальше, то чути такі голоси, як би хтось бубнив. Люди розповідають собі, що то при сїм бубнї Вили (богинї, знані у нас русалками) танцюють сербский танець „коло“. Коли лїтом не чути тих голосів бубна, то се уважають за злий знак і віщують з того, що в слїдуючім році буде велика різня, великий пролив крови.

Коли підемо ще дальше, то приходимо до самого бубна, котрий знаходить ся на кінци сеї части печери. Хто високого росту, мусить тут схилити ся, бо згори звисає камінє, в котре можна би ударити ся. Тепер чути вже дуже добре, як хтось бє в бубен. А той, що бубнить і єго прилади знаходять ся просто понад нами в якімсь трохи круглім отворі, котрий так великий, що можна в него всунути голову і плечі. Кождого бере цікавість побачити, хто так бубнить і який то бубен, та на жаль то неможливо, бо раз в тім отворі не видко нїчого, а відтак бубен так гудить, що не можна там довго удержати голови; видко лиш кілька малих дір, крізь котрі доходять до нас голоси. Отсе єсть і найдивнїйше з'явище у Ветреніци, бо тут чути не лиш якийсь одностайний шум як в „жорнах“ або в „млинї“, але дійстне бубненє, так, що можна почислити, кілько разів на мінути хтось бє в той якийсь дивний бубен. Звичайно можна начислити до 200 ударів на мінуту. Та й то дивне, що час, який минає від одного удару до другого, єсть завсїгди однаковий, а лиш удари бувають иноді слабші або сильнїйші. Чи то вітер викликує тоті удари, чи они беруть ся з того, що щось бє об камінє і так дійстно бубнить, годі знати. На право звідси, на північнім кінци сеї части печери єсть „млин“, де повтаряє ся таке саме з'явище як в „жорнах“.

А тепер вернїм назад до Раскрніци та підім головним відділом печери. Скоро перей-

ни Хіни виступили би спільно з Японцями против Росиї.

Комисия француского парляменту, вибрана для розсліду всїлякиx паперів забраних у Гумбертів, переконала ся доси лиш о однім случаю, що якийсь националїстичний посол зажадав був від Гумбертів гроший на вибори і дістав їх.

Новинки.

Львів дня 3-го грудня 1903.

— Перенесеня. П. Президент мінїстрів, як управитель мінїстерства внутрішних справ переніс: радника Намістництва і управителя староства в Ярославі Авг. Щуровского з Ярослава до Стрия, ґр. Маврикія Дїдушицкого з Товмача до Бережан, ґр. Генр. Морстина з Переворска до Ряшева; призначив старосту Стан. Гродзицкого до Ярослава і поручив управу староства в Товмачи секретареви Намістництва Евг. Свободї, управу староства в Переворску секретареви Намістництва Йос. Лянґому, а управу староства в Снятинї старшому комісареви повітовому Петр. Левицкому.

— Нові стациї жандармериї отворено між иншими в Галичинї: В Черкасах, Ялівци ад Кривчичі і Зимній Водї, львівского повіта; — в Батятичах, жовківского повіта; в Чернихові, тернопільского повіта; в Клебанівцї, збаражского повіта; в Гостові, товмацкого повіта; в Сянках, турчаньского повіта; в Паушівцї, чортківского повіта; в Дарачові, теребовельского повіта; в Матїївцях, коломийского повіта; в Зеленім, косівского повіта; в Винограді, коломийского повіта; в Березові вижнім, печенїжиньского повіта; в Оброшинї і Домажирі, городецкого повіта; в Ляховичах зарічних, жидачівского повіта; в Андріеві, сокальского повіта; в Грабовій і Биткові новім, каменецкого повіта; в Васильківцях, гусятиньского повіта; в Богданівцї, скалатского повіта; в Ворволинцях, залїщицкого повіта; в Плотичи, бережаньского повіта; в Луківцях, рогатиньского повіта; в Пужниках, товмацкого повіта і Лївчичах, жидачівского повіта. — Знесено стациї жандармериї в Джуринї, чортківского повіта і в Новім селї, жидачівского повіта.

— Краєві додатки, ухвалені соймом на р. 1904, будуть побирані в такій високтї: а) 60 сот. від кождої корони яко додаток до податку ґрунтового, домово-чиншового і домово-клясового, а також 5% податку від домів, котрим прислугують вільні літа; б) 66 сот. від кождої корони яко додатку від всяких податків особистих, заведених законом з 1896 р., з виїмком податку особистодоходового.

— Вісти з еп. перемискої. Речинець до ординациї визначений на день 15 н. ст. грудня с. р.; поданя, заосмотрені в приписані сьвідоцтва, треба внести до 10 грудня. — Канонїчну інституцию на Боднарку дістав о. Александер Говда. — Завідательства дістали оо.: Володимир Гойдиш в Корчеві, а Мих. Наклович в Бунові. — Сотрудництво в Белзї дістав о. Мих. Була. — Речинець до вношеня подань о богослужні стипендиї з фонду бл. памяти архипресвитера Григория Шашкевича визначений до 10 н. ст. грудня с. р.

— Благословенє нової церкви відбуло ся дня 29-го падолиста с. р. в Угерцях головних, повіта Рудки, дуже торжественно при сослуженю 7 сьвящеників, а звиш 1000 народа. Церков побудувала громада малим коштом, бо ⅔ видатків покрив тамошний дїдич п. Михайло Малецкий.

— Ювилейний комітет оповіщує: Позаяк на перший концерт ювилейний в честь Лисенка, білети до послїдного розійшли ся, а богато осіб, именно в краю, раді би послухати Лисенка і концертових виступів всїх „Боянів", проте рішив „Союз сьпівацких і музичних товариств" устроїти ще другий концерт в сали львівскої „Фільгармонії" ві вторик дня 7 н. ст. грудня о 4 год. по полудни. Ціна білєтів знижена. Білети можна набувати від пятницї в „Союзї" ул. Трибунальска ч. 6 що дня між год. 9—12 перед полуднем.

— З нагоди Лисенкового ювилея уряджує руске товариство педагоґічне у Львові дїточий вечер, на котрий загостить Ювилят. На се сьвято зложить ся: I. Лисенко-Кониський: Молитва, хор. — II. Вистава дїточої комічної оперетки „Коза Дереза". — Закінчить живий образ: Апотеоза Лисенка. — Вечер відбуде ся в салї „Народного Дому" точно о год. 6 вечером ві второк 8 грудня. Цїни місць: перворядний фотель 2 кор., другорядний фотель 1·50 кор., крісло другорядне 1 кор., партер 60 сот., ґалерия 40 сот. Білети можна дістати на Бесїдї, а вечером при касї.

— Пожарна статистика. В третім кварталї, т. є. в місяцях липни, серпни і вересни с. р., було в Галичинї 308 пожарів, котрі знищили 1466 мешкальних домів, 1901 господарских будинків, 7 промислових заведень, 2 церкви, а 18 людий втратило при тих пожарах житє. Загальна шкода, заподїяна тими пожарами, виносить 9,931.500 К, з чого обезпечених було лише 1,301.600 корон. Причиною сих пожарів був в 29 случаях підпал, в 68 неосторожність, в 11 хибна будова, в 9 случаях повстав огонь від грому, а в 191 случаях причини огню не висліджено.

— Небезпечний злодїй. В стайни оо. Реформатів при ул. Янівскій у Львові придержано вчера перед полуднем на крадежи звістного злодія Ів. Шавару. Шавара ведений поліциянтом, утїк єму по дорозї, а коли вояк 95 п. п. Іван Бучко хотїв его задержати, Шавара пробив єму ножем лїву долоню. Бучка осмотрила стация ратункова і відставила до войскового шпиталя, а Шавару зловлено і віддано до поліцийного арешту.

— Величезний щупак. Якийсь рибак підчас ловлї риб в озері в Малій Калудзї зловив величезного щупака, довготи 2 м., котрий важив 48 фунтів. Великан той при кінци хвоста мав прічіплений металевий перстень з датою 1860 р. Шупак той буде виставлений на якийсь час до оглядана в Познани.

Телеграми.

Відень 3 грудня. В палатї послів відчитано петицию долїшно-австрийского союза шевцїв, в котрій шевцї просять, щоби посли перестали робити обструкцию, а взяли ся до залагодженя всїлякиx предложень економічних. На внесенє пос. Машета постановлено петицию вписати в цїлости до протоколу.

демо через Раскреніцу впоперек, треба вилїзти на метер високий ступень і звідси сунути ся вузким отвором, високим на 1 метер а довгим на 5 метрів, в котрім заедно віє вітер. Пересунувшись крізь той отвір, виходимо на піскувату площу а по кількох кроках через ню доходимо до першого озера. Віддаль від головного входу печери аж до сего місця виносить 100 метрів. Озеро єсть маленьке і висихає вже в червни а вcase слїдок того можна вигідно іти дальше; коли же в озері єсть вода, то треба сунути ся крізь малий отвір понад озером. Так само має ся річ і в других частях Ветреніци і длятого лїтом вигіднійше оглядати печеру, як в иншій порі року. Коли минути перше озеро, приходимо до иншого красного місця печери. Тут стоять стовпи з каплиниців, що сягають від стелї аж до землї і ніби зросли ся з ними, а другі звисають із стелї. Дальше видко вижолоблене камінє а жолоби в них наповнені водою. На сім місци люди звичайно спочивають, пють студену і чисту як сльоза воду, вирізують свої імена на каміню, покріпляють ся і лагодять ся в дальшу дорогу.

Ідучи дальше, переходимо знов через піскувату площу, довгу на яких 40 метрів і здає ся, що ніби вже доходимо до кінця печери. Коли же возьмемо ся трохи на ліво, то станемо знов перед брамою, через котру переходячи мусимо трохи схилити ся. Перейшовши через ту браму, ідемо ще 5 до 6 метрів по рівни і доходимо до тої части печери, що називає ся „Чейреці" („Чейрек" значить „чвертка" з вівці). Печера єсть тут досить висока а з її стелї звисають каплинці, що подобають на кусні мяса розвішені на вудженє. Може яких 30 метрів дальше на полудне видко між голими скалами велику яму, в котру треба злазити 10 метрів глубоко. Се місце називає ся „Пяті" (миски). Від головного входу аж до сего місця єсть 200 метрів. Посеред сего місця піднимає ся високий на 3 метри камінь, на котрий з одного боку можна легко вилїзти, а котрий подобає на амвону. В сім місци єсть богато круглих ямок, котрі вода так вижолобила, що они виглядають як миски. Тут єсть найнизше місце печери і тут сплиє ся зимою вся вода Ветреніци і по якімсь часї щезає в понорі, а відтак випливає на кінци долини понизше Ветреніци яко річка Лукавіца, котра й лїтом не висихає. Посеред „Пятів" зараз коло згаданого каменя, що подобає на амвону, єсть горбок може на 3 метри високий а на ліво від него єсть друге озеро на 100 метрів довге, найбільше в печері.

З „Пятів" піднимає ся печера поволи в гору і тягне ся на полудневий захід та стає значно широка і дуже висока. Зразу іде ся понад скалами вздовж берега озера, аж виходить ся відтак на місце, може 30 метрів довге, повне великих стовпів, з котрих одні вистають із землї в гору, другі звисають із стелї в долину. Коли звідси підемо ще 100 метрів дальше, то й під ногами чуємо мягку землю а на дальших 100 метрах єсть сама рінь, котру вода зимою наносить. Тепер ми вже на 500 метрів далеко від головного входу. Тут повно хороших малих стовців, що ніби позиростали із землї і подобають на ті камені, які магометани закопують на своїх гробах. Від тих стовпців можна іти ще дальших 100 метрів, аж заким дійде ся до того місця, що віддалене від головного входу на 600 метрів, треба ще лїзти в яму 5 метрів глубоко, а на другім її боцї лїзти знов в гору 7 метрів. Тут єсть печера 10 метрів висока і тут кінчить ся наша вандрівка. Аж до сего місця Ветреніца вже дуже докладно розсліджена; як далеко она ще дальше сягає, не знати.

В Завалю годить ся оглянути також православний монастир, що стоїть під горою Остроґ у висоті 70 метрів під стрімкою скалистою стінкою. Церков монастирска стоїть понизше так само на скалї і майже цїла вмурована в печеру; єсть то великий будинок уряджений так, що може заразом служити і за кріпость до оборони. В церкві крім деяких досить хороших образів містить ся також монастирска бібліотека, в котрій знаходить ся богато грамот з давних часів писаних по турецки і по сербски. На монастирскій печати знаходить ся рік 1271. Розвалини старої церкви і другі розвалини старого замку Клїсура доповняють образ сеї займавої сторони.

Жителї Поповополя суть майже виключно християни, в значній части католики. Они по найбільшій части сокирники, котрі ставлять доми та всїлякі водні будівлї, а яко такі ходять на зарібки не лиш по цїлій Боснї і Герцеґовинї, але навіть і за море, до Єгипту і Америки, а заробивши досить гроший, вертають знову домів, щоби опісля жити спокійно в достатку.

На сім кінчимо нашу вандрівку по Герцеґовинї, але не можемо поминути ще одної подїї з часів окупациї сего краю, тим більше, що хто знає, чи в недалекій будучности не дожиємо подібних подїй в тих турецких провінциях, котрі тепер припирають до Босни і Герцеґовини. Хочемо длятого показати на облозї міста Столяча в Герцеґовинї, з як великими трудами треба було здобувати сей край, хоч значна часть єго жителїв без сумніву симпатизувала з австрийськими войсками а бодай рада була з того, що вже раз визволить ся з турецкого ярма.

Під конець червня 1878 р. вступив був 13 корпус на чотирох місцях через Саву до Босни і до двох недїль заняв був майже без опору північну часть данного вілляту. Рівночасно вступив був польний маршалок-поручник бар. Йованович на чолї одної дивізиї піхоти від сторони Адрийского моря до полудневої Герцеґовини і також майже без опору заняв був столицю сеї провінциї, місто Мостар. Аж ось нараз все змінило ся; кілька малих успіхів

Будапешт 3 грудня. Саскі посли числом 11 вступили до ліберальної партиї.

Будапешт 3 грудня. Правительство предложило палаті послів проект закона о визначеню кредиту в сумі 600.000 франків на школи і церкви румуньскі в македоньских громадах. Посли зробили міністрам велику овацию.

Ню-Йорк 3 грудня. „N. Y. Herald" доносить, що Хіна закупила в Америці кілька нових кораблів военних.

Сараєво 3 грудня. Внаслідок великої зливи настала повінь в цілім краю. Комунікация зелїзнича перервана.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 2-ого грудня 1903.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535·—	545·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	576·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	320·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98·10	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот. $4^{1}/_{2}$%	101·20	101·90
$4^{1}/_{2}$% листи застав. Банку краєв.	101·80	102·50
4% листи застав. Банку краєв. .	98 85	99 55
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·90	—·—
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ літ.	98·90	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	98·50	99 20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·70	100 40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·70	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$ %	101·60	102 30
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·75	99·45
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·55	100·25
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96 60	97·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	78 —	85 —
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53 25	54·25
Угорск. черв. хреста	26·85	27.80
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	66·50	68·—
Базиліка 10 К	19·10	20·10
Joszif 4 К.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·28	11·45
Рубель паперовий	2·53	2·55
100 марок нїмецких	117·—	117·6·
Доляр америк.	4·80	5·—

ворохобників, котрим удало ся побити малі віддїли австрийского войска, додало магометанам відваги і поза плечима вмашерувавшого войска вибухла нараз ворохобня з цїлою силою. В селах, на котрі, як здавало ся, можна було спустити ся і де людям длятого не повідбирано зброї, заворушило ся, і около 14 серпня закипіла ворохобня на цїлій лїнії поза плечима армії. Один австрийский офіцир, котрий був в тій кампанії, так розповідає о тім, що тоді діяло ся:

Під ту пору була одна-однісенька дорога, старий турецкий гостинець вздовж Наренти, котрою можна було їздити, а котра сполучала Мостар з морем. Щоби той гостинець крити з лївого боку, велів бар. Иванович дня 9 серпня заняти кріпость Столяч, що лежала може на яких 20 кільометрів на боцї і післав туди один баталїон 32. пештеньского полку (імени Мариї Тереси). Дня 13 серпня вибрала ся була часть залоги на патрулю в полудневу сторону, але спускаючись на то, що жителї були доси спокійні і не знаючи того, що кілька малих успіхів додало ворохобникам нової відваги, не забезпечилась була як потреба і попала ся в добре обдуману засїдку. Передна сторожа тої патрулї вигинула що до одного і з одної компанії згинуло 80 людий. Тота неудача спонукала було найвисшого команданта злюзувати залогу в Столячи сьвіжим баталїоном того самого полку. Підполковник Пахнер з 800 мужа і 70 вючними кіньми заняв дня 14 серпня нові кватири. Здесяткований баталїон вернув назад.

Місто Столяч лежить на 30 кільометрів далеко від устя річки Бреґави до Наренти і по обох її боках. З трох боків окружають місто скалисті стіни а тоді мало оно около 700 мурованих домів, критих плитками, і яких 3000 магометаньских жителїв. Понад містом стоїть цитаделя Столяч, велика кріпость, але під ту пору була она дуже занедбана і незабезпечена; горішна її часть була трохи лїпше удержана і там були каземати та цистерна і від біди можна в ній було й примістити ся.

Зразу було все спокійно. Але вже дня 16 серпня положенє мало злощастно змінити ся. Досьвіта о 5 годинї вийшов був один відділ з цитаделї стрічати надходячу з провіянтом кольонну; ворохобники повитали его кулями і відперли з великими стратами наспівшу поміч. О 7 год. рано показали ся довкола Столяча всюди на майже неприступних скалах прапори ворохобників. Они обступили були кріпость довкола і сипали таким градом куль, що мала залога не сьміла показати ся навіть поміжи мурами своєї кріпости. В казематах знайшов ся старий, турецкий, по половині вже зіпсований провіянт — кукурудзяна мука і ячмінь. Тим скупим запасом мусїла жити ся залога в виду облоги, котра, Бог знає, як ще довго могла потягнути ся. Підполковник Пахнер розпорядив зараз, що офіцири і вояки мають діставати лиш по половині порциї. Але найбільше лихо було в тім, що не було води до пития. Три малі водойми — ріка Бреґава близько, але годї до неї дістати ся а то в серпни і в полудневій Герцеґовинї, де страшенна спека! Зараз від першої хвилї поставлено коло всїх трох цистерн строгу варту і визначено на кождого чоловіка на день по маленькій чарочцї від кави води. Але в коморах знайдено щось иншого дуже цїнного: 800 турецких карабінів і множество мунициї! То була для малої залоги велика благодать, бо она мала всего лиш 12 скринок з патронами. Карабіни зараз порозадавано і їх мало ся уживати в день а власні лиш в ночи. Капітан Пшедак і поручник Блентер взяли ся майструвати коло якоїсь старої турецкої канони і звадили її так, що ще перед полуднем вицїлили з неї знаменито до недалекої вартівнї, котра була в руках ворохобників.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольoго лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова

посп.	особ.	Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева

посп.	особ.	Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иншї, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Лябінера жерело дешевости
ул. Сикстуска ч. 10 ЛЬВІВ ул. Сикстуска ч. 10

поручає: Великий запас товарів зимових, именно: трикотів (Єґера) мужеских, дамских і для дітий, кальоший і сніговців правдивих российских, капелюхів, краватів, рукавичок, шкарпиток, зберігачів ковніра, панчох дамских і для дітий в великім виборі, як також шалики дамскі, шовкові, шнельові, волічкові і инше.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найліпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ,** ем. уч. **Іванчани.**

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всіх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5^1/_2\%$ і 1% додатку на копти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі" від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР" і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедация „Варшавского Тижневника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ"
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).